

Několik slov k dotacím od MPSV

Vážení čtenáři,

v poslední době se staly stížnosti poskytovatelů sociálních služeb na obtížnou ekonomickou situaci již standardní a jsou slyšet ze všech stran. Je pochopitelné, že veřejnost může být trochu imunní vůči podobné rétorice a může se domnívat, že to patří k životu neziskových organizací a bude mít bohužel pravdu. Absence koncepce financování sociálních služeb ovlivňuje negativně nejenom stabilitu poskytování sociálních služeb, ale hlavně neumožňuje organizacím své aktivity rozvíjet a dlouhodobě plánovat.

Ministerstvo práce a sociálních věcí nám snížilo dotaci v porovnání s předcházejícím rokem o 18 %. Přestože pokračujeme v jednání o přehodnocení výsledků dotačního řízení, vyvolává v našich řadách celá situace nervozitu a nejistotu. Bohužel MPSV nezůstalo v krácení dotací jedině.

Nutno podotknout, že vzhledem ke komplikované finanční situaci jsme museli razantně snižovat náklady již v minulém roce a další zásahy by měly velmi negativní dopad právě na ty nejpotřebnější.

Věřím, že se nám s Vaší pomocí podaří přežít i tento rok a že budeme i nadále společně bojovat o zachování služeb lidem v té nejtěžší životní zkoušce.

Jiří Krejčí
ředitel Občanského sdružení TŘI

Rozhovor s paní Dagmar Šperlovou, vítězkou soutěže Sestra roku 2012 v kategorii Lůžková a ambulanci péče

Z mnoha zdravotnických oborů jste si vybrala nelehkou práci se seniory a nevléčitelně nemocnými. Co vás na této práci lákalo?

K práci se seniory na různých odděleních mě vždy přivedla potřeba ze strany zaměstnavatele a já to brala jako výzvu a obohacení. Pro práci v hospici mě velmi nadchla jednou ze svých přednášek MUDr. Marie Svatošová. Tenkrát jsem se i rozjela navštívit hospic v Červeném Kostelci a ze stáže jsem se vrátila pro tuto práci zapálená.

Asi nejvíce mě na hospicové péči oslovilo, že nabízí možnost více se pacientům a jejich rodinám věnovat, máme pro plnění jejich potřeb a přání o trochu více času než na odděleních lůžkové péče. Tam mě dost trápil nedostatek času právě pro ty nejpotřebnější. Také si můžeme dovolit mít to na odděleních v hospici uspořádané trochu jako doma, a to je moc hezké a příjemné prostředí jak pro pacienty, tak i pro nás, ošetřující personál.

Domníváte se, že je u nás hospicová a paliativní péče na dobré či dostačující úrovni? Respektive, kde vnímáte největší nedostatky?

Největší problém, se kterým se všechny hospice, jak kamenné, tak domácí, musí potýkat, je nedostatečné finanční zajištění jejich činnosti. Stojí velké úsilí provozovatele sehnat dostatek sponzořů a dárců pro chod těchto zařízení. Pojišťovny se podílí jen na části nákladů, částečně přispívá pacient a zbytek musí zajistit provozovatel. Denně chybí na lůžko a den asi 500 Kč. Tato potíž se naštěstí nepromítá do úrovně péče o pacienty. Navštívila jsem asi pět hospiců na různě dlouhou dobu a v každém jsem se setkala s výborným kolektivem.

Valentina Stoytcheva, ohlédnutí za výstavou fotografií "Eros a Tanatos"

Aktuálně plánujeme

- 1. 9. 5. výroční otevření Hospice
- 11. 10. Den otevřených dveří

Paliativní medicína na rádiu Classic FM

V minulém čísle jsme Vás informovali o cyklu rozhlasových pořadů na téma paliativní péče. Nyní představujeme **druhou polovinu programu vysílání:**

- 19. 3. **Mobilní specializovaná paliativní péče**
- 26. 3. **Bolest u nemocných s nádory** (MUDr. Ladislav Kabelka, MUDr. Ondřej Sláma, Prof. MUDr. Jiří Vorlíček)
- 2. 4. **Dušnost v paliativní medicíně** (Prof. MUDr. Jana Skříčková)
- 9. 4. **Úzkost, strach a deprese v paliativní péči** (Mgr. Radka Alexandrová)
- 16. 4. **Komunikace a paliativní péče** (MUDr. Dagmar Palasová)
- 23. 4. **Bolest u pacientů s demencí, neokologická bolest** (MUDr. Eva Hegmonová)
- 30. 4. **Vzdělávání v paliativní péči** (MUDr. Ladislav Kabelka, MUDr. Ondřej Sláma, Prof. MUDr. Jiří Vorlíček)
- 7. 5. **Paliativní péče v ambulanci praktického lékaře**
- 14. 5. **Proč NE euthanasii?** (PhDr. Marek Vácha)
- 21. 5. **Péče o blízké a pozůstalé** (Mgr. Radka Alexandrová)

Všechna vysílání naleznete v archivu rádia pod názvem **Paliativní péče** zde: <http://podcasting.classicfm.cz>

Pečovat o nemocné v terminálním stadiu a doprovázet je samotné i jejich rodiny je jistě velmi náročné. Odkud čerpáte energii a motivaci ke své práci?

Při doprovázení umírajících pacientů mi asi nejvíce pomáhá, že jsem věřící. Někteří pacienti mě v tomto mém postoji ještě více utvrzují svou zkušeností s „druhým světem“. Pamatuji si na jednu starší paní, jak mi zašeptala: „Ti bílí už jdou.“ Krásně se při tom usmívala. Takové příhody mi pak na dlouhou dobu dodají sílu, že to má smysl a že jsem zde na správném místě. Naučila jsem se takové příhody natáčet na své „vnitřní video“, a když už jsem hodně vyčerpaná, stačí je jen „pustit“.

Také hodně záleží na kolektivu. Mohu říci, že v Hospici Dobrého Pastýře se sešel výborný tým. Pak je možné lépe zvládnout i hodně stresové situace. A nakonec moc ráda chodím na dlouhé procházky, při nichž si také odpočinu a vyčistím hlavu.

Myslíte si, že vaše vítězství v soutěži Sestra roku by mohlo pomoci v osvětě mezi odbornou i laickou veřejností o hospicové a paliativní péči?

To vůbec netuším, nerada se nějak moc zviditelňuji. Myslím, že stejně nejvíce každého osloví osobní zkušenost. Zkušenost, že hospicová a paliativní péče je zajímavý obor, náročný na odbornost, na schopnost pracovat v týmu, že může vnitřně člověka naplňovat.

Bezprostředně po vyhlášení výsledků vaší kategorie se zdálo, že vás výsledek velmi překvapil, jako byste svému vítězství nemohla uvěřit. Jaké byly vaše pocity?

Byla jsem moc překvapená. Obě mé kolegyně ve finále byly více než dobré, nečekala jsem to. Snažila jsem se zachovat chladnou hlavu, nezapomenout poděkovat a tak...

Krásný zážitek ve mně stále doznívá a cítím i pořádný kus odpovědnosti, titul Sestra roku je pěkný závazek, který bych nerada zklamala.

(Zdroj: mimořádná příloha časopisu Sestra)

Dne 22. 4. jsme uspořádali výstavu fotografií naší pacientky, paní Valentiny Stoytchevy a jejích přátel.

Cyklus fotografií s názvem „Eros a Tanatos“ je metaforickým příběhem životního cyklu květin. Jejich zrod, pučení, kvetení a postupný zánik přirovnává k dynamice lidského života.

„Vnímejte tyto fotografie jako moji životní zkušenost, která zahrnuje a přijímá krásu odevzdanosti a stárí jako neoddelitelnou součást lásky a vášně. Právě zde můžeme nalézt tajemství nekonečného koloběhu naší existence.“

Valentina Stoytcheva

